

– *аутсорсинг* – передача непрофільних функцій, неефективних або малоефективних процесів зовнішнім спеціалізованим підприємствам з метою зниження операційних витрат підприємства та підвищення ефективності діяльності;

– *інструментальні методи* – опис та аналіз бізнес–процесів, їх поліпшення та регламентації з точки зору інформаційних систем і технологій, створених спеціально для інтеграції в інтенсивну бізнес–середовище для досягнення автоматизації управління бізнес–процесами та оптимізації) [1, С. 65–67].

Використання цих методів на підприємствах залежить від певних факторів, таких як рівень та частота змін, характер організації, специфіка діяльності. Проаналізовані методи можуть застосовуватися і комплексно залежно від розв’язуваної задачі, наприклад, бенчмаркінг на стадії ідентифікації бізнес–процесів з подальшим вдосконаленням за допомогою методу Six Sigma.

Вдосконалення бізнес–процесів підприємств може відбуватися різними шляхами: через постійне поліпшення процесів (еволюційний шлях) і періодичні радикальні зміни (революційний шлях). Еволюційний спосіб використовується за умови, коли підприємству не потрібні різкі зміни. Революційний шлях використовується, коли необхідні перетворення у зв’язку з істотними змінами в діяльності, наприклад, з проведенням комплексної автоматизації, виходом на ринок нової продукції, що дозволяє уникнути застосування нових технологій до старих процесів. Техніка революційної оптимізації бізнес–процесів дістала назву реінжинірингу.

Реінжиніринг бізнес–процесів підприємства дозволяє вирішити такі проблеми: дублювання функцій, вузькі місця, надмірна вартість операцій, низька якість виконання операцій, неузгодженість дій учасників

Література: 1. Корзаченко О.В. оптимізація бізнес–процесів українських підприємств: Проблеми та перспективи // Науковий вісник Херсонського державного університету. Випуск 3. – 2013. – С. 64–69. 2. Репин В. В., Елиферов В. Г. Процессный подход к управлению: Моделирование бизнес–процессов. – М. : РИА Стандарты и качество, 2004. – 408 с. 3. Робсон М., Уллах Ф. Реинжиниринг бизнес–процессов : практическое руководство / Пер. с англ.; под ред. Н. Д. Эриашвили. – М. : ЮНИТИ –ДАНА, 2003. – 222 с.

УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

Шепель О.В.

Магістр Київського національного університету

технологій та дизайну

Науковий керівник к.е.н., доц. Лісун Я.В.

Трансформаційні зміни, притаманні сучасному суспільству, знаходять свій прояв у модифікації економічних, політичних, соціальних процесів, у перегляді ключових засад функціонування суспільного виробництва та обраних пріоритетів його розвитку. Зокрема, під впливом об’єктивних причин відбуваються глибокі зрушення у сфері підприємницької діяльності, які є чутливим індикатором змін у сфері організаційно–економічних та соціально–трудова відносин. У зв’язку з цим на особливу увагу заслуговує проблема соціальної відповідальності бізнесу (СВБ), яка знаходиться площині узгодження інтересів влади, бізнес–структур та суспільства. Її розв’язання можна вважати важливою складовою соціальної політики, спрямованої на підвищення якості життя населення в сучасних умовах.

Соціальної відповідальності бізнесу присвячена значна кількість наукових розробок. Серед них праці таких науковців, як: О. Амоша, Н. Бібік, В. Валіков, В. Шаповал, Т. Заяць, О. Дяконенко, В. Марченко, О. Новікова, В. Осецький, С. Мельник, О. Петроє, Н. Супрун [1–3].

Існує декілька видів відповідальності, серед них:

- *юридична відповідальність* – встановлений законодавством юридичний обов'язок правопорушника зазнати позбавлення певних благ та (або) належних йому цінностей [1];

- *дисциплінарна відповідальність* – вид юридичної відповідальності, що виникає за порушення дисципліни у сфері трудових відносин і полягає в застосуванні до винних заходів дисциплінарного характеру: зауваження, догани, переведення на іншу роботу, звільнення з посади тощо [1];

- *економічна відповідальність* – обов'язок економічного суб'єкта відповідати по прийнятим ним зобов'язанням [1].

Окреме місце в сукупності видів відповідальності належить *соціальної відповідальності*. Взагалі категорія «соціальний» означає «все міжлюдське, тобто все те, що пов'язане із суспільним життям людей, з різними формами їх відносин, у першу чергу того, що відноситься до суспільства».

Згідно із підходом, запропонованим одним із засновників теорії соціальної відповідальності А. Кероллом, КСВ, визначення цілей розвитку та най-більш доцільних заходів корпоративної соціальної відповідальності для конкретної організації повинно відбуватися з урахуванням ранжування стратегічних пріоритетів у сфері КСВ за принципом ієрархії. Унаочнити цю ієрархію допомагає рис. 1, що представляє різні складові відповідальності компанії, серед яких роль базового рівня відіграють економічна та правова відповідальність.

В економічній практиці існує багато підходів до СВБ. Між тим, важким є визначення критеріїв соціальної відповідальності, оскільки вони є умовними. Абсолютних стандартів соціальної відповідальності організації не існує, вони можуть змінюватися з кожним поколінням, етапом розвитку чи прогресу суспільства, культурними особливостями, специфікою історичного розвитку.

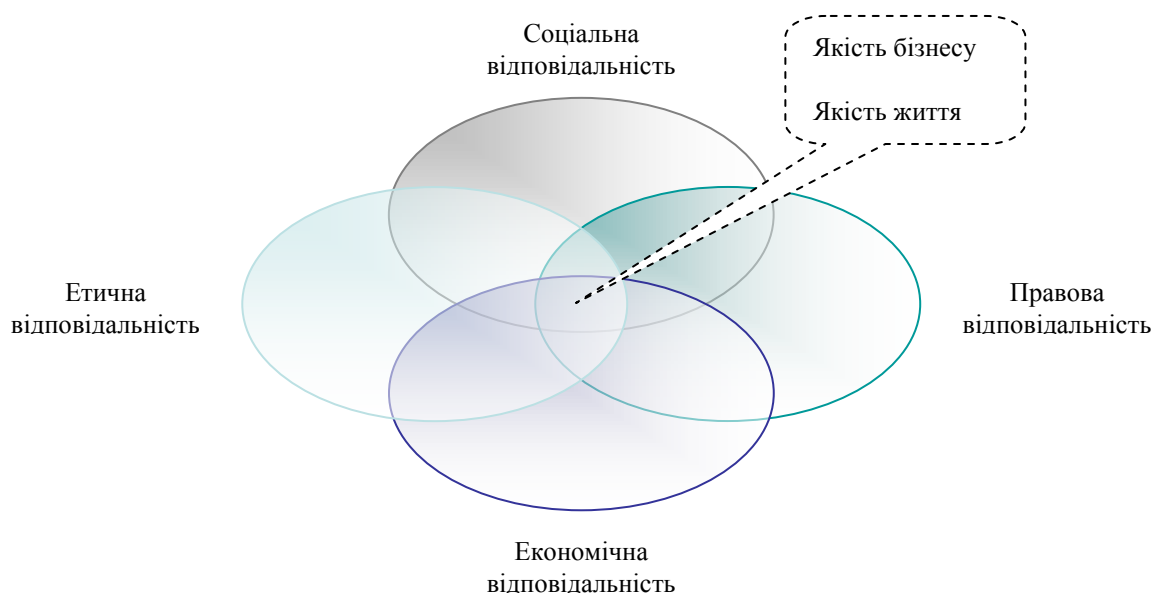

Рис. 1 Складові відповідальності, що формують якість бізнесу та якість життя

Соціальна відповідальність бізнесу (СВБ) – це добровільний внесок бізнесу у розвиток суспільства в соціальній, економічній та екологічній сферах, пов'язаних з основною діяльністю компанії. Вважається, що СВБ – це довгострокове зобов'язання компанії щодо етичного ведення бізнесу та сприяння економічному розвитку підприємства, громади і суспільства загалом. Отже, у першому випадку йдеться про бажання бізнесменів взяти участь у покращенні умов існування суспільства, а у другому – наголошується на перетворенні цього бажання у постійний обов'язок підприємців.

У цілому, вивчення сукупності визначень соціальної відповідальності, представлених в правових джерелах, роботах науковців, в інтернет–ресурсах владних структур дозволяє виявити найбільш типові її ознаки:

- можливість вирішення широкого кола соціальних проблем на різних рівнях ієрархічної структури держави;
- інтеграція бізнесу із базовими загальнолюдськими цінностями;
- гармонійне співіснування, взаємодія і діалог представників влади, бізнесу і суспільства.

Оптимальною для української економіки буде змішана модель корпоративної соціальної відповідальності, коли ступінь суспільної самосвідомості потребує подальшого розвитку, тому добровільне дотримання принципів і правил корпоративної соціальної відповідальності має поєднуватись з державним регулюванням і контролем соціально відповідальної поведінки корпорацій

Література: 1. Петрос О. М. Соціальний діалог як інструмент формування корпоративної соціальної політики : монографія – К. : Центр навч. л–ри, 2008. – 152 с. 2. Амоша О. Соціальна відповідальність в контексті розвитку людського потенціалу / О. Амоша, О. Новікова // Держава і суспільство. – № 1. – 2011. – С. 122 – 127. 3. Бібік Н. В. Корпоративна соціальна відповідальність в Україні: сучасний стан та перспективи розвитку / Н. В. Бібік // Вісник Національного технічного університету «ХПІ». – 2012. – № 14. – С. 9 – 16.

КОНСАЛТИНГОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ БІЗНЕСУ

Карпенко І.

*Магістр Київського національного університету
технологій та дизайну*

Наук. керівник к.е.н., доцент П.М.Дудко

Тривала економічна криза спричинила багато непередбачених небезпек і загроз, які з'являються в нашій країні і в ще не зміцнілому бізнесі. Крім того, на розвиток підприємництва впливають і такі фактори, як нестабільна політична і соціально–економічна ситуація в країні, міжнаціональні, територіальні конфлікти, недосконалість комерційного законодавства, криміналізація суспільства, шахрайство, корупція та ін. Усе це різко загострило проблему забезпечення економічної безпеки підприємства і тому виникає необхідність в допомозі консалтингових компаній.

Консалтинговий бізнес визначається як продаж специфічного товару – консультаційної послуги, яка має інформаційну природу. Основною функцією консалтингу є забезпечення стабільності у підприємницькій діяльності, її збереження у складній економічній ситуації і подальший розвиток. На думку західних фахівців, він став ідейним лідером управлінських інновацій, який забезпечує постійний потік